

АНГЕЛИКА.

Азъ? Пази Боже! а какъ щяхъ да му кажя? А това истенна ли е? Азъ би много желала да тя видя влюбенъ въ мене. И слѣдвай си работата, моля ти ся; ще намеришъ съ кого да говоришъ; тя е една работа за която ви съветувамъ да правите. Гледай всякога да ми проводишъ известители, да ми пишешъ скришомъ сладки писамца, да вардишъ часовете кога мъжъ ми не е въ къщи или да съгледвашъ кога излизамъ, за да ми говоришъ за твоята любовъ къмъ мене; нема освенъ да го направишъ и ти обричамъ че ще бѣдишъ добре приетъ.

КЛИТАНДРУ.

Хе! хей! Г-жо, по полека. Не е нужно да ми давашъ толкова уроци, а ся неядосвай толкова. Кой ти казва че мисля да та обичамъ?

АНГЕЛИКА.

Какво знамъ азъ, това за пръвъ пътъ, тука чювамъ да ми ся казва.

КЛИТАНДРУ.

Всеки да си хортува каквото иска; по ти знаешъ ако съмъ ти говорилъ за любовъ, когато та срешнахъ.